

ved at henskyde disse regler til eventuel fastsættelse i en forretningsorden kunne fremme en formløshed, der strider mod almindelige retsprincipper?

Ad spørgsmål 13:

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 3, hvorefter det er praksis i nyere lovgivning at overlade de detaljerede forskrifter vedrørende den mere interne forretningsgang til ministeren.

Bestemmelser om førelse af mødeprotokoller er i overensstemmelse hermed anført i forretningsordenerne for en række nyere institutioner, blandt hvilke kan nævnes monopolankenævnet, translatoerkommissionen, revalideringsnævnet og nævnet vedrørende den almindelige omsætningsafgift.

Det tilføjes, at protokolleringen for overfredningsnævnets vedkommende består i maskinskrevne referater, der udsendes til medlemmerne. Denne form kan ikke ses at stride mod almindelige retsprincipper.

Spørgsmål 14:

I tilslutning til ministerens besvarelse af udvalgets spørgsmål 13 bedes det oplyst, hvorledes ministeren vil sikre, at der optages protokol ved fredningsnævnenes og overfredningsnævnets møder, der oplæses og godkendes af parterne.

Ad spørgsmål 14:

Efter naturfredningslovens § 8, stk. 4, og § 19, stk. 7, indføres overfredningsnævnets og fredningsnævnenes forhandlinger og kendelser i en protokol, der autoriseres af formanden. Disse regler er ikke medtaget i lovforslaget, men forudsat i fornødent omfang optaget i en forretningsorden for nævnene.

Ved møder i fredningsnævnet, hvor parterne er til stede, sker der protokollation efter samme retningslinjer som i retssager. Der vil i almindelighed ske oplæsning af det, der er tilført protokollen, medmindre parterne har påhørt et diktat til protokollen. Ministeriet er indstillet på at optage regler om dette spørgsmål i forretningsordenen. Det nærmere indhold af sådanne regler vil blive fastsat efter drøftelser med Foreningen af naturfredningsformænd i Danmark.

En oplæsning af det, der tilføres protokollen under møder i overfredningsnævnet, er både mindre påkrævet og mindre hen-

sigtsmæssig og finder derfor normalt ikke sted efter den gældende ordning. Det er mindre påkrævet, først og fremmest fordi der under overfredningsnævnets behandling for både lodsejere og myndigheder foreligger et udførligt grundlag i fredningsnævnets kendelse og den skriftlige anmodning om anke til overfredningsnævnet. Det er mindre hensigtsmæssigt, fordi overfredningsnævnets behandling i forbindelse med besigtigelsen ikke bør trække for længe ud. Allerede som det er nu, er møderne i de større sager ofte af betydelig længde. Hertil kommer, at en under mødet ført formelig protokol dog måtte blive af summarisk karakter og er uegnet til gengivelse af procedureindlæg, hvorved bemærkes, at gengivelse af sådanne i protokol eller referat ikke finder sted, hvor dette alene er en gentagelse af det skriftlige tidligere fremsatte.

Overfredningsnævnets sekretærer optager under møderne udførlige referater af alt, hvad der er af betydning for sagen. Udskrift af referaterne sendes til dem, der fremsætter ønske herom.

Spørgsmål 15:

I tilslutning til ministerens besvarelse af udvalgets spørgsmål 14 anmoder udvalget om ministerens tilsagn om, at der vil blive fastsat samme regler om førelse af protokol ved overfredningsnævnet som ved fredningsnævnenene.

Ad spørgsmål 15:

I svaret på udvalgets spørgsmål 14 er bl. a. anført, at oplæsning af overfredningsnævnets protokol under nævnets møder med formelig godkendelse af parterne er mindre hensigtsmæssig, fordi det bør tilsikres, at forhandlingerne ikke trækker mere ud end nødvendigt. Det er endvidere anført, at oplæsning er mindre påkrævet, fordi forhandlingerne foregår på grundlag af den på dette stadium af sagen foreliggende udførlige kendelse fra fredningsnævnet og de foreliggende skriftlige anmodninger om anke.

Til uddybning af den ovennævnte besvarelse kan anføres, at fredningssagerne i de senere år i nogen grad har skiftet karakter, idet fredningsarbejdet koncentrerer om større sager med mange lodsejere, ikke sjældent op mod et halvhundrede — i visse tilfælde flere — og at antallet af deltagere